

บทที่ 1

บทนำ

หลักการและเหตุผล

การทอผ้าพื้นบ้านเป็นมรดกทางศิลปวัฒนธรรมที่ได้รับการสืบทอดกันมาเป็นเวลานานของคนไทย ในอดีตการทอผ้ามีอยู่แทบทุกครัวเรือนในทั่วทุกภูมิภาคของประเทศ เพราะนำมาตัดเย็บเป็นเครื่องนุ่งห่มในชีวิตประจำวัน (บัวรัตน์ ศรีนิลและคณะ, 2542:1) ในปัจจุบันคนไทยให้ความสำคัญกับภูมิปัญญาชาวบ้านมากขึ้นและหันมาบริโภคสินค้าไทยนิยมแต่งกายด้วยผ้าไทย ใช้ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากผ้าฝ้ายทอมือในโครงการส่งเสริมอาชีพงานศิลปวัฒนธรรมด้านต่างๆ โดยเฉพาะผ้าฝ้ายทอมือของไทยในภาคต่างๆ กำลังได้รับการอนุรักษ์ฟื้นฟูและพัฒนา รวมทั้งได้รับการส่งเสริมให้นำมาใช้สอยในชีวิตประจำวันกันอย่างกว้างขวางมากขึ้น อีกทั้งมีเทคนิคการทอหลายที่มีความสวยงามเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นต่างๆ มีเสน่ห์ในตัวเองเป็นการสร้างสีสันให้กับงานฝีมือของไทยเลือกซื้อหาได้ง่ายไม่น้อยไปกว่าผ้าทอในระบบอุตสาหกรรม

จังหวัดเชียงใหม่เป็นแหล่งผลิตผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือที่สำคัญของภาคเหนือ ผ้าฝ้ายทอมือเป็นผลิตภัณฑ์ที่ทรงคุณค่าแสดงถึงวิถีชีวิตและภูมิปัญญาควรค่าแก่การอนุรักษ์ ความงดงามของผ้าฝ้ายทอมือยังสามารถสร้างรายได้ให้แก่ชุมชนก่อให้เกิดการปฏิบัติตามเศรษฐกิจแบบพอเพียงตามแนวทางพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ไม่เพียงแต่เป็นที่ประจักษ์ในกลุ่มนักท่องเที่ยวของประเทศไทยเท่านั้น ดีไซน์เนอร์จากห้องเสื้อแบรนด์ดังระดับโลกที่มีโอกาสฝากผลงานบนสินค้าผ้าฝ้ายทอมือ แหล่งจำหน่ายเสื้อผ้าฝ้ายพื้นเมืองในจังหวัดเชียงใหม่มีอยู่หลายแหล่งใหญ่ๆ เช่น ถนนช่วงเมรุ(ตรอกเหล่าโจ้ว) ในย่านตลาดวโรรส ตลาดไนท์บาซ่า ถนนคนเดินวัวลายและถนนคนเดินราชดำเนิน เป็นต้น ผู้บริโภคในท้องถิ่นส่วนใหญ่ประกอบไปด้วย บุคคลทั่วไป พนักงานบริษัท และส่วนใหญ่เป็นข้าราชการสตรี (ร้านค้าส่ง-ปลีกเสื้อผ้าพื้นเมือง, 2552: สัมภาษณ์) โดยทั่วไปข้าราชการถือเป็นชนชั้นกลางมีรายได้ที่มั่นคง ซึ่งแสดงให้เห็นถึงอำนาจในการซื้อสินค้าได้ โดยลักษณะเฉพาะของผู้หญิงเพราะผู้หญิงให้ความสำคัญกับการแต่งกายมากกว่าผู้ชาย จึงมีพฤติกรรมการซื้อที่บ่อยครั้ง (นพมาศ แก้วยานะ, 2547) ซึ่งปัจจุบันภาครัฐมีนโยบายขอความร่วมมือเรื่องการค้าขายด้วยชุดพื้นเมืองของข้าราชการในสังกัดหน่วยงานต่างๆ เพื่อเป็นการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น และส่งเสริมอาชีพให้แก่กลุ่มวิสาหกิจชุมชนด้วย (คม ชัด ลึก, 2550 : ออนไลน์)

ดังนั้นผู้ศึกษาจึงได้ทำการศึกษาพฤติกรรมของข้าราชการสตรีในอำเภอเมืองเชียงใหม่ในการซื้อเสื้อผ้าสำเร็จรูปจากผ้าฝ้ายพื้นเมือง เพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการหรือผู้ผลิตเสื้อผ้าพื้นเมืองต่อไปในอนาคต ในการปรับปรุงกลยุทธ์ทางการตลาดให้เหมาะสมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ตรงกับความต้องการของผู้ซื้อต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมของข้าราชการสตรีในอำเภอเมืองเชียงใหม่ในการซื้อเสื้อผ้าสำเร็จรูปจากผ้าฝ้ายพื้นเมือง

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ทำให้ได้ทราบถึงพฤติกรรมของข้าราชการสตรีในอำเภอเมืองเชียงใหม่ในการซื้อเสื้อผ้าสำเร็จรูปจากผ้าฝ้ายพื้นเมือง
2. สามารถนำข้อมูลไปใช้ในการวางแผนการผลิตและกลยุทธ์ทางการตลาดสำหรับผู้ประกอบการร้านเสื้อผ้าพื้นเมืองต่อไป

นิยามศัพท์

พฤติกรรมการซื้อ หมายถึง พฤติกรรมตามแนวทาง 6Ws1H ซึ่งประกอบด้วย ใครอยู่ในตลาดเป้าหมาย (Who) ผู้บริโภคต้องการอะไร (What) ทำไมผู้บริโภคจึงซื้อ (Why) ใครมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Whom) ผู้บริโภคซื้อเมื่อใด (When) ผู้บริโภคซื้อที่ไหน (Where) และผู้บริโภคซื้ออย่างไร (How) เพื่อค้นหาคำตอบ 7 คำตอบหรือ 7Os ซึ่งประกอบด้วย กลุ่มเป้าหมาย (Occupants) สิ่งที่ผู้บริโภคต้องการซื้อ (Objects) วัตถุประสงค์ในการซื้อ (Objectives) บทบาทของกลุ่มต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ (Organizations) โอกาสในการซื้อ (Occasions) ช่องทางหรือแหล่งที่ผู้บริโภคไปทำการซื้อ (Outlets) และขั้นตอนในการตัดสินใจซื้อ (Operation) ซึ่งแสดงถึงการใช้คำถาม 7 คำถามเพื่อหาคำตอบ 7 ประการ

ข้าราชการสตรี หมายถึง ข้าราชการพลเรือนสตรีที่ได้รับการบรรจุให้เป็นข้าราชการในหน่วยงานราชการที่อยู่ในอำเภอเมืองเชียงใหม่

เสื้อผ้าสำเร็จรูปจากผ้าฝ้ายพื้นเมือง หมายถึง ผ้าที่ทอด้วยใยฝ้ายเป็นพื้น ซึ่งนำมาแปรรูปใช้เป็นเครื่องแต่งกาย ประกอบด้วย เสื้อ กางเกง ผ้าถุง กระโปรงประยุกต์ (กระโปรงที่นำรูปแบบทรงกระโปรงสมัยใหม่มาตัดเย็บด้วยผ้าฝ้ายพื้นเมือง) เป็นต้น